

(THÁNG JANVIER 1936)

1.—Hãy ăn-ở thật-thà, đừng ghen-ghét ai. Hãy dung-thứ người ta, nhưng chớ dung-thứ công-việc ác của họ.—*Abraham Lincoln.*

2.—Người đời chờ-đợi công-việc của anh em, chớ có để ý đến mộng-tưởng của anh em đâu.

3.—Sống trên đời ai cũng phải gánh-vác những nỗi khó-khăn; khác nhau ở chỗ gánh-vác thế nào mà thôi.—*Bà Carlyle.*

4.—Ta cho việc nào là làm được thì sẽ làm được việc ấy.—*Channing.*

5.—Tâm-hồn đói luôn. Ta phải cần-thận xem-xét lương-thực mình cho nó ăn.

6.—Nếu tin là thực thì cứ nói, mặc dầu biết chắc mình sẽ bị phản-đối.

7.—Yêu-thương vừa mực trong Đấng Christ là một bài khó học nhứt; người ta hay nghiêm-khắc quá, hoặc khoan-hồng quá.

8.—Có một cái hàng rào mà Đức Chúa Trời không thể cắt-bỏ được miễn là ta bằng lòng: Chính là tội-lỗi ta.

9.—Từ-bỏ mình không phải là nghèo đi nhưng là dành-giùm. Ta hi-sinh của-cải hiện-lại để được của-cải tương-lai quý-báu hơn.

10.—Việc nào làm cho loài người tuyệt-vọng cũng không làm cho Đức Chúa Trời tuyệt-vọng được.—*Lacardaire.*

11.—Thiên-tài cũng như đom-đóm, chỉ sáng trong bóng tối.

12.—Vẻ mặt tươi-cười cũng như vầng thái-dương chói-lọi trong vườn; nó truyền vẻ đẹp cho mọi sự chung-quanh ta.

13.—Đức Chúa Trời đòi cái gì thì cũng cho cái ấy.

14.—Đi đường Chơn-Lý thì chẳng cần sợ-hãi gì.

15.—Thập-tự-giá của ta chẳng qua là con đường thẳng trước mặt ta đó thôi.

16.—Quên việc ác người ta làm cho

minh, đó là cách báo-thù độc-nhứt trong đạo Tin-Lành.

17.—Chúng ta có ba kẻ thù: tâm lòng, Sa-tan và thế-gian; đưa thứ nhứt mở cửa cho hai đứa kia.

18.—Năng-lực tối-cao của ma-quỉ tức là khiến được người ta chối rằng không phải nó làm việc này, việc nọ.—*P. de Ravignan.*

19.—Đời này là lò đúc đời sau.—*Lacordaire.*

(Nhưng tư-tưởng dưới đây của ROBERT DE FÉLICE, qua đời năm 20 tuổi)

20.—Không có ông vua nào hung-bạo bằng một thói quen hư-xấu.

21.—Vâng theo dư-luận thế-gian tức là trái mạng Đức Chúa Trời.

22.—Được người đạo-đức yêu-chuộng đã là quý lắm; nhưng được Đức Chúa Trời khen-ngợi lại còn quý gấp bội.

23.—Muốn công-kích người nào, ta trước hết phải cư-xử tốt hơn người ấy trong một trường-hợp giống nhau.

24.—Những lời nói dối tệ-hại hơn hết chính là những lời người ta tự nói dối mình để làm lấp tiếng lương-tâm.

25.—Sống trong Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Trời và vì Đức Chúa Trời, đó là bí-quyết được hưởng hạnh-phước.

26.—Không phải làm nên công-việc lớn-lao mới là ông thánh đâu.

27.—Con mắt của người giao-thông thân-mật với Đức Chúa Trời có tia sáng trong-trẻo của Bạc Trọn-Lành.

28.—Chết không phải là cuối-cùng của cuộc đời thật đâu; nó chỉ là hừng-dông tươi-mới của cuộc đời ấy.

29.—Đừng làm gì nếu chưa nói rằng: «Đức Chúa Trời thấy tôi.»

30.—Dễ ngã lắm, nhưng lại đứng dậy chẳng phải dễ đâu.

31.—Không nên dùng Đức Chúa Trời, nhưng phải để Ngài dùng mình.